

skattestoppet nødvendiggør en bureaukratisk overgangsordning. Det finder S ikke hensigtsmæssigt.

Derudover er forslaget blevet en del af finansloven for 2006, hvilket også gør det nødvendigt for S at se på forslaget i den sammenhæng. Med dette forslag gives skattelettelse til de rigeste i Danmark på flere hundrede millioner kroner de kommende år, samtidig med at der skæres i børnenepengene, boligstøtten osv. Det kan S ikke forsvare.

Det er derfor med udgangspunkt i så vel den konkrete lovudformning som i sammenhæng med den øvrige finanslov, at S ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Et andet mindretal i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 2 og 4 stillede ændringsforslag og vil stemme hverken for eller imod de under nr. 1, 3 og 5-10 stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget finder det foreliggende lovforslag om en reform af aktieavancebeskatningen både socialt uretfærdigt, unødigt kompliceret og forbundet med stor risiko for skattespekulation. Derfor er SF klar modstander af forslaget.

Med forslaget gives en skattelettelse på næsten 100 mio. kr., der stort set udelukkende går til de mest velstillede aktionærer – blandt landets allerrigeste – mens de fleste småsparere samtidig vil opleve stramninger. Det er penge, der ellers kunne have været brugt til lettelse og forbedringer for samfundets dårligst stillede. Dermed er lovforslaget klart med til at øge den i forvejen voksende ulighed i samfundet. Det billede bliver kun mere tydeligt af, at regeringen sideløbende med dette lovforslag har fremsat forslag, der skal spare lignende beløb på de fattigste børnefamilier.

Grundet skattestoppets meget firkantede regler, betyder det foreliggende lovforslag ikke nogen reel forenkling af de meget komplicerede regler for aktieavancebeskatning. Tværtimod bliver der nu to sæt regler at skulle administrere, samtidig med at overgangsordningerne principielt vil kunne løbe i op mod 100 år.

De foreslåede overgangsregler er dels meget besværlige, dels medfører de urimeligt store fordele for visse skatteydere. Den i Skatteministeri-

ets betænkning nr. 1392 foreslåede overgangsordning medførte dels en meget lettere forståelig og administrerbar overgangsordning, dels en ordning, der kun giver skattefrihed til de skatteydere, der ved lovforslagets fremsættelse har aktier under den skattefri grænse og kun skattefrihed for hidtil opnået avance.

Skatteministerens besvarelser af udvalgets spørgsmål nr. 7, 18, 19, 20, 21 og 22 viser bl.a. følgende urimeligheder:

- Skatteydere med en beholdning af børsnoterede aktier under 100.000-kroners-grænsen, vil kunne opnå store skattefriheder i fremtiden.
- Skatteydere, der ved lovforslagets fremsættelse var over 100.000-kroners-grænsen, vil kunne bringe sig under grænsen i perioden 16.11.2005 – 31.12.2005.
- Skatteydere, der ikke havde børsnoterede aktier ved lovforslagets fremsættelse den 16. november 2005, kan anskaffe sig aktier inden 31.12.2005, så disse aktier bliver omfattet af overgangsreglen og derved kan skabe skattefri aktieavance i fremtiden.
- At der, samtidig med at fremtidige avancer er skattefri, alligevel gives fradrag for eventuelle tab de næste 3 år.

SF har i årevis efterlyst reelle forenklinger af aktieavancebeskatningen og har da også fremlagt sit eget forslag, der både er uhyre enkelt og socialt retfærdigt. Efter SF's model bør alle aktieavancer beskattes med 28 pct. og medregnes i topskattegrundlaget, så der for topskatteydere bliver tale om en beskatning på 43 pct. Derved beskattes kun de skatteydere, der har en betydelig indkomst med 43 pct. af aktieavance (og udbytte). Herunder beskattes hovedaktionærer, der i stedet for løn udtager et udbytte til 28 pct. beskatning. Skatteministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 8 viser, at mange skatteydere, der betaler 43 pct. i skat af aktieindkomst, ikke betaler topskat. Til gengæld er der mange skatteydere, der betaler topskat, som kun betaler 28 pct. skat af aktieindkomst (udbytte og avance).

SF's model vil både give et meget enkelt system, der er robust over for spekulation, og sikre en balance, hvor de dårligst stillede aktieejere vil få mærkbare lettelse, mens de rigeste aktionærer vil få skærpet beskatningen – så velfærdssamfundet også kan få del i de arbejdsfri milliardformuer, der de seneste år er skabt på aktiemarkedene.